

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/191/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113226265
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8113226265.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanej: U. Q., nar. XX.X.XXXX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenej Y. V., L.H. M. I. L. T., za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Nám. Josipa Andriča č. 1, 900 25 Chorvátsky Grob, právne zastúpeného: JUDr. Jozef Kemp, so sídlom Nám. Josipa Andriča č. 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie 72,31 € s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 14,31 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9,00% ročne z dlžnej sumy od 13.04.2012 až do zaplatenia do 3 dní od dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 58 € s príslušenstvom zamieta.

III. Žalobca n e m á právo na náhradu trov konania.

IV. Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 11.09.2013 domáhal na žalovanej zaplatenia sumy 72,31 € spolu s príslušenstvom spočívajúcim v úrokoch z omeškania vo výške 9,00% ročne z tejto sumy od 13.04.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobca uplatnený nárok vyvodzoval zo zmluvy o pripojení uzavretej so žalovanou a špecifikoval ho takto:

- suma 58 € predstavuje náhradu škody,
- suma 14,31 € predstavuje nezaplatené služby.

Z predložených listín súd zistil nasledujúci skutkový stav:

Žalobca so žalovanou uzavrel dňa 12.08.2011 Zmluvu o pripojení č. A5815478, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné zmluvné podmienky a Sadzobník poplatkov a dňa 12.08.2011 aj Dodatok k tejto zmluve.

Žalovaná riadne a včas nezaplatila žalobcovi cenu za poskytovanie služieb za obdobie 11/2011 - 02/2012, čím porušila zmluvné povinnosti v zmysle vyššie uvedenej Zmluvy.

Žalobca preto pokusom o pokonávku zo dňa 29.03.2012 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaná na pokus o pokonávku nereagovala ani čiastočnou úhradou.

Po vykonanom dokazovaní súd žalobu v časti o zaplatenie náhrady škody vo výške 58 € zamietol z dôvodov nižšie uvedených:

Náhrada škody:

Žalobca po tom ako mu boli zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že:

- a) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť,
- b) vzhľadom na rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút,
- c) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú,

pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel 58 € a tento rozdiel považuje žalobca za škodu vzniknutú porušením povinnosti žalovanej.

Žalobca ďalej poukazuje na Čl. 3 bod 3.7 Dodatku k Zmluve o pripojení, podľa ktorého - Účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť

aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozávazkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozávazkovej zodpovednosti.

Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci zo strany žalobcu nesúceho dôkazné bremeno nebolo preukázané už splnenie predpokladu uvedeného v bode 1. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia žaloby, žalobca nepreukázal, že žalovaný v zmluvnom vzťahu nezotrval po dobu 24 mesiacov.

Pri tomto závere súd vychádza z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb (ďalej len VP), ktoré sú súčasťou zmluvy.

Podľa bodu 4.1 týchto VP platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

VP ďalej upravujú podrobnejšie zánik zmluvy z jednotlivých vyššie uvedených dôvodov.

Podľa Článku 2 VP (Zmluva o pripojení. Aktivácia Služieb) bodu 2.1 - spoločnosť Orange Slovensko poskytuje Služby na základe Zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe.

Podľa Článku 2 bodu 2.6 VP - zmluva je uzatvorená dňom jej podpísania.

Podľa § 40 ods.2 Občianskeho zákonníka - písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

V prejednávanej veci žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal. Treba teda uzavrieť, že platné ukončenie zmluvy so žalovaným preukázané nebolo a teda žalovaný svoj záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov splnil (na tom nič nemení, že vo faktúre je účtovaný poplatok za odpojenie, pretože odpojenie nie je uvedené medzi spôsobmi zániku zmluvy), čím nie je daný predpoklad č. 1 vzniku škody.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (predpoklad č.2), k tomu súd uvádza - podľa § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

OZ nede?nuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>> a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, tj. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151).

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>> a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedenie veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153).

To, čo poškodenému <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>> ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného <<http://www.beck-online.cz/legalis/document-view.seam?type=html&documentId=nnptembqhfpy6boobxxg23ppjsw46i&conversationId=726238>> nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

Podľa žalobcu mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou telefónu a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany žalovaného predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 Dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu tento predáva MT za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz žalobcom podanou žalobou bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou MT, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu žalovaného ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobcom a žalovaným. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparaovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovaným vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za MT obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie 3. predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva so žalovaným s obdržaním dojednanej kúpnej ceny.

Cena za poskytnuté služby.

Pokiaľ ide o žalobu v časti týkajúcej sa zaplata sumy 14,31 € za služby poskytnuté žalobcom žalovanému (vrátane úrokov z omeškania ako sankcie za nezaplata tejto sumy v lehote jej splatnosti), tu súd žalobcovi v celom rozsahu vyhovel vzhľadom na preukázanie tohto nároku predloženými faktúrami a podľa nasledovných právnych predpisov:

Podľa ust. § 43 ods.1 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods.1 písm.a) z. č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplata ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len Občiansky zákonník) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní. Ak ho nespĺní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 NV č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu 13.04.2012 bola základná úroková sadzba ECB 1,00% p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú výšku 9,00% ročne.

Pokiaľ ide o námietku vedľajšieho účastníka týkajúcu sa poplatku za oneskorenú platbu - 1,33 € a poplatku za odpojenie - 3,98 € s odvolaním sa na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Brandenbure z 21.06.2006 č.k. 7U/17/06, podľa ktorého: „Poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné. Aplikáciou najneprijateľnejšieho výkladu posudzovanej zmluvnej podmienky súd dospel k záveru, že poplatok za vydanie náhradnej platobnej karty (15 eur) je neprijateľný, keďže zmluvná podmienka je nejasná a nevylučuje vyrubenie poplatku spotrebiteľovi aj vtedy, keď dôvody vyrubenia nastanú na strane sporiteľne. Poplatok za vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme je v rozpore s ratio legis právnej úpravy, keďže spotrebiteľ by mal znášať iba skutočné náklady za kvitanciu a nie aj poplatok za jej vystavenie. Na poplatok za vystavenie kvitancie, navyše v paušálne odstupňovanej výške (1 ‰ z hodnoty zapísaného práva) s minimálnou a maximálnou výškou, nemá sporiteľňa nárok, keďže poplatok je pokrytý už v zmluvne dojednanom úroku (odplate) za úver. Súd k uvedenému poplatku poznamenal, že poplatok za výkony spojené s vystavením kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme sleduje v prevažnej miere overenie predpokladov pre jej vydanie, ktorých preverenie nie je v záujme spotrebiteľa, ale práve naopak sporiteľne. Poplatok tak nemá ani rozumný ekonomický základ, ktorý by opodstatňoval jeho znášanie spotrebiteľom. Pri aplikácii najneprijateľnejšieho výkladu nemôže v teste prijateľnosti zmluvných podmienok obstať ani poplatok za skúmanie a preverovanie pomerov spotrebiteľa (10 eur), keďže tento pokrýva aktivity sporiteľne napríklad pri preverovaní pohybov na účte v súvislosti so vznesenými požiadavkami spotrebiteľa na vrátenie neoprávnene zrazených poplatkov a ani podľa zákona za takéto úkony sporiteľni odplata nepatrí. Súd posúdil ako neprijateľné aj poplatky za upomienku zasielanú spotrebiteľovi (13 eur), na ktoré niet zákonného nároku, a ktoré sporiteľni nemôžu patriť v prípade, keď si táto uplatňuje paušálnu náhradu ujmy za omeškanie.“

V úvode je potrebné uviesť, že odvolávanie sa na vyššie uvedenú názorovú líniu (rovnako aj pri obdobných bankových poplatkoch) bolo predmetom tvrdej kritiky v právnickej spisbe ako v SR tak aj v ČR. Výsledok tejto kritiky (napr. Rainer Frank, Pavla Veselková: Poplatky za správu a vedení úverových účtů vedených pro spotřebitele - ústavněprávní aspekty - Právní rozhledy 6/2014, s. 194; Josef Bejček: Ochrana spotřebitele, nebo i pokrytecky zastřená ochrana věrolomnosti? - Právní rozhledy 13-14/2013, s. 477; Kristián Csach - Komparativní hoax v práve alebo zaručená správa o bankových poplatkoch <<http://www.lexforum.cz/455>>) bol ten, že

- a) české právo vychází ze Směrnice,
- b) německé právo nevychází ze Směrnice,
- c) při eurokonformním výkladu českých právních norem nemůže být německý Rozsudek vzorem,
- d) a tudíž nemůže mít německý Rozsudek při výkladu českých právních norem význam.

Ďalším záverom bolo, že judikatúra súdov jedného členského štátu, ktorý judikuje podľa vlastného vnútroštátneho poriadku, ktorý môže byť prísnejší ako harmonizačný príkaz preto nemôže byť použitá na výklad vnútroštátneho pravidla súdu iného štátu, ktorý mohol smernicu transponovať inak.

K nemeckému vzoru Kristián Csach ďalej uvádza - „Pokúsme sa teda pochopiť nemecký kontext ochrany spotrebiteľa, a najprv sa zastavme trochu pri smernici 93/13/EHS. Jej základné východisko je nasledovné: cenu nestanovujú sudcovia, ale trh. Spotrebiteľa nechránime pred vysokou cenou, ale pred tým, že nevie, aká je skutočná cena (preto princíp transparentnosti). Preto sú hlavný predmet plnenia a cena za plnenie podľa čl. 4 ods. 2 smernice 93/13/EHS vylúčené z kontroly neprijateľnosti (ako u nás - § 53 ods. 1 veta druhá OZ, pričom sa neobmedzujeme na hlavný predmet, ale na akýkoľvek predmet plnenia) . To sú veci, ktoré si ustráži každý spotrebiteľ sám a podľa nich sa aj rozhodne. Všetko iné sa kontroluje. Nemecké právo je však iné. Nemci v podstate netransponovali smernicu 93/13/EHS, lebo ich dovtedajší systém (§ 9 zákona o VOP-kách - AGBG z roku 1976 (! - smernica je z 1993, pochopené, prečo nemôže byť AGBG transpozíčný predpis?), neskôr prevzatý do §§ 305 a nasl. BGB) bol a je považovaný za dostatočný. Kľúčový § 307 BGB preto nie je transpozíciou smernice. Ich mechanizmus funguje úplne inak. Konceptne je založený na úvahe, že to, čo sa kontroluje je odchylenie sa od dispozitívnych pravidiel (preto je také významné ustanovenie § 307 ods. 3 BGB). Ak by ste v BGB

chceli nájsť ustanovenie, že predmet a cena plnenia sa nekontrolujú, budete hľadať márne. Výnimku z kontroly iba odvodzujú, a to z toho dôvodu, že kontrola neprijateľných klauzúl je vlastne kontrolou odchylenia sa od dispozitívneho zákona. Tam, kde dispozitívna úprava chýba, resp. nedostatok vôle strán nemôže byť touto nahradený, neprichádza do úvahy ani kontrola neprijateľnosti klauzúl.“

V prejednávanej veci ide o poplatky, ktoré sú súdu známe z jeho úradnej činnosti, preto nebolo potrebné predložiť ani sadzobník poplatkov. Zároveň ide o poplatky v minimálnej výške, za ktoré sa síce spotrebiteľovi neposkytuje plnenie ale ktoré sú vyvolané z jeho strany nedodržaním zmluvných povinností. Z výšky poplatkov je zrejmé, že ich prostredníctvom nejde zo strany žalobcu o nadobudnutie zisku ale iba o náhradu nákladov spojených s porušením povinností klienta, ktoré sa prostredníctvom sadzobníka poplatkov prenášajú na neho. Súd teda uzatvára, že zo strany vedľajšieho účastníka namietané poplatky považuje za prípustné.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods.2 O.s.p. (Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.).

Žalobca mal v prevažnej miere neúspech, preto nemá právo na náhradu trov konania.

Vedľajší účastník vystupoval na strane žalovaného, ktorý mal v konaní v prevažnej miere úspech. Pri rozhodovaní o jeho náhrade trov konania vychádzal súd z aktuálnej rozhodovacej praxe NS SR, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 6 M Cdo 5/2013 dospel za obdobných skutkových podmienok (totožné vyjadrenie podávané opakovane v jednotlivých skutkovo obdobných veciach) k nasledujúcemu záveru: „Troy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Treba súhlasiť s názorom, že právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Právo na náhradu trov konania (včítane tých, ktoré vznikli v súvislosti so zastupovaním advokátom) totiž závisí od iných predpokladov než možnosť nechať sa zastupovať advokátom. Správnosť tohto názoru možno dokumentovať aj tými súdnymi konaniami, v ktorých sa účastníkom náhrada trov konania nepriznáva (napr. rozvod manželstva, kde žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a ďalšími) a účastníci konania pritom majú právo nechať sa v súdnom konaní zastupovať. Ak teda súd neprizná náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, keď dospeje k záveru, že trovy nevynaložil účelne, nejde o porušenie práva na právnu pomoc. Vedľajší účastník sa preto mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy ktoré vynaložil v tejto súvislosti nemožno považovať za trovy účelné. Pokiaľ teda súdy nižších stupňov dospeli k takémuto záveru a vedľajšiemu účastníkovi nepriznali náhradu trov konania, ich rozhodnutia (v tomto smere) sú správne.“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa

jeho doručenia písomne v 3 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, navrhovateľ môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.